

på arbejdsmarkedet, i stedet for at man skal gå ud i den store verden og måske tømme nogle af ulandene for deres gode arbejdskraftressourcer, så de får det værre derude?

Lissa Mathiasen (S):

Man kan godt sidde og blive lidt forvirret af at høre på denne her debat. Men jeg vil godt spørge, om finansministeren kan bekræfte, at i modsætning til den holdning, som Dansk Folkeparti står for, så har ministeren med det interview, der er givet, også de svar, der er givet her i dag, ønsket at gå ind og give en tryghedsgaranti til det erhvervsliv, til den del af samfundet, som har udtrykt bekymring i forhold til, hvis vi pludselig kom i en mangelsituation, en bekymring i forhold til: Hvad gør vi så for fortsat at sikre et velfærdssamfund?

Skal det ikke forstås sådan, at det, ministeren har været ude med her, er ønsket om at give den tryghedsgaranti til erhvervslivet, til en fortsat beståen af vores velfærdssamfund, altså at man fra regeringens side og fra finansministerens side vil være positivt medvirkende, hvis man kom i sådan en mangelsituation? Skal det forstås sådan?

Finansministeren (Pia Gjellerup):

Det kan jo være nyttigt at få, jeg er lige ved at sige gentaget sine egne svar, for der er nogle her i salen, der ikke ønsker at høre dem. Jeg vil bare gentage, jeg er lige ved at sige på givne foranledning, det må vist være det rigtige udtryk, at jeg i min indledende besvarelse sagde, at hvis vi når til den situation, at vi har fuld beskæftigelse, også for indvandrere, der er i Danmark, og vi stadig har brug for arbejdskraft, så mener jeg, det er meningsløst på forhånd at afvise løsninger.

Det, der jo så bliver spurgt til, er: Kunne den ordning, vi har i dag, være en løsning? Kunne man forestille sig den som løsningen? Den har jo sådan set ikke noget begrænset volumen. Kan vi ikke bare fortsætte med den?

Jo, det kan godt være. Den har jo også vist sig at være ganske målrettet og kunne gøres ganske smidig i forhold til arbejdskraft. Og der må jeg korrigere, for det er ikke kun i forhold til højtuddannet arbejdskraft. Det er dét, der er aktuelt i øjeblikket. Men den kan selvfølgelig bruges i forhold til det erhvervsliv, der peger på, at de har en konkret mangelsituation. Jeg synes, det er konstruktivt. Jeg synes, at det også peger ind i det fremtidige.

Jeg synes bare ikke, at man skal sige, at det, vi kender af administrativ håndterlig løsning i 2001, også er den, vi ville drømme om at se i et eller andet volumen måske i 2010 eller 2020. Jeg har talt for, at man i hvert fald går til emnet konstruktivt for at sikre den balance, der er ønskelig i et samfund, så vi sørger for, at der er arbejdskraft til, at vi kan få den produktion, vi ønsker at kunne have. Adgangen til arbejdskraften, også den specialiserede, kvalificerede, skal være mulig.

Jeg er i øvrigt lidt forbløffet over, at der er nogle, der synes, at det sådan er stærkt problematisk. Jeg har ikke nogen grund til at fortryde nogen som helst af de sætninger, jeg er citeret for i Politiken. Jeg synes, det må være bekymrende for et parti, som gerne vil *give udtryk for*, og det vil jeg understrege, at man er i stand til at berige det danske samfund. Jeg vil sige, at Dansk Folkeparti i hvert fald ikke bidrager til det ved at hindre arbejdskraften i at være i Danmark og kvalificere sig i Danmark i et omfang, vi har brug for.

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu blev ministeren jo hjulpet lidt på vej af en støttepædagog fra ministerens parti. Skal jeg forstå det på den måde, at ministeren sådan vil give en tryghedsgaranti for de næste 20, 30, 40 år? Er det dét, ministeren i virkeligheden har villet? Og er ministeren så omvendt ikke enig i, at der rent faktisk også i dag er højt uddannede danskere, der er uden arbejde?

Det, jeg bare synes er så meningsløst i det interview, er, at ministeren i stedet for at give en tryghedsgaranti, som ministeren siger, så giver en fantastisk stor utryghed i forhold til den danske befolkning, for sidste år kom der næsten 23.000 nye fremmede til landet. Og så snakker ministeren om, at nu skal vi bare sådan lige med et snuptag have denne her integration til at lykkes. Man vil lige se på, at det kommer på plads. Det forventer ministeren det gør. Vi andre kan godt have nogle andre fornemmelser omkring regeringens integrationspolitik. Men så vil man åbne igen.

Hvad med at tøve en kende og sige: Nu skal vi altså have det her på plads, inden vi kommer med sådan nogle udtalelser. Det her emne er så debatteret i den danske befolkning, og ministeren lægger op til utryghed i stedet for, som ministeren kalder det, en tryghedsgaranti. Jeg vil spørge ministeren: For hvem?